

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸਤਾਵੰਜਾ

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੁਰੁਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਰੁਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਕੇਵਲ ਕੁਰੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਦਾਨੀਏਲ 1:21.

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੁਰੁਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਰਿਯੁਸ ਮਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਰ੍ਹਾ ਵੀ ਸੀ।

ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਟਸ਼ੱਸਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਰੁਸ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਹਨ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ,” “ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ,” ਕਿਉਂਕਿ “ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਿਆ,” ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਪਰਖ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਸਾਥੀ ਆਪਣੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰੂਪ ਰਾਹੀਂ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਧਾ ਸੀ—“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ।” ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ “ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ” ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਦੋਂ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਿਆਨਵਾਨ ਪਾਇਆ।

ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧੂਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਚਿੱਟਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਦੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਦੂਰਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸਮੇਤ ਕਿ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਕੁਰੁਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ

ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਕੁਰਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜਾ ਵਰ੍ਹਾ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਵਰ੍ਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਕੇਵਲ ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਹੀ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਕੁਰਸ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਉਲੇਖ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਰਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰਿਏਲ ਦਾ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਸ ਉਸ ਮੌਕੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰੇ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ। ਤੀਜਾ ਫਰਮਾਨ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਤੀਜਾ ਫਰਮਾਨ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਫਰਮਾਨ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੁਰਸ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਸ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ (ਕੁਰਸ) 1798 ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਦੋਂ ਹੀ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਸ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫ਼ਾਰਸੀ ਸ਼ਬਦ "Kuruš" ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸੂਰਜ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਐਲਾਮੀ ਸ਼ਬਦ "kursh," ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸਿੰਹਾਸਨ" ਹੈ, ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਸੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜਪਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਵੀ ਕੁਰਸ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੁਰਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰਾ ਚਰਵਾਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ; ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਤੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਵੀਂਗੀ; ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ, ਤੇਰੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ, ਅਰਥਾਤ ਕੁਰਸ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮੈਂ ਫੜਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਕਮਰ ਢਿੱਲੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੇ-ਪੱਟੀ ਫਾਟਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਟੇਢੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ਕੱਟ ਸੁੱਟਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੌਲਤਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਏਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਪਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ; ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਮਰ ਕੱਸਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਤੋਂ ਲੋਕ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਯਸਾਯਾਹ 44:28-45:6.

ਕਿਰੁਸ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੂ ਦਾ "ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ" ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ "ਚਰਵਾਹਾ" ਕਹਾਇਆ, ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਬਣਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਬੰਦ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਕਿਰੁਸ ਨੂੰ "ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੌਲਤਾਂ" ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰੁਸ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਕਈ ਪਹਿਚਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਜਦ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਧਨਾਂ” ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ “ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਧਨ” ਉਸ “ਨੀਹ” ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ “ਬਣਾਈ” ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ “ਮੰਦਰ” ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ “ਰੱਖਿਆ” ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੁਰਸ ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ “ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ” ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਰਸ ਕੇਵਲ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਤਰਣ ਵੇਲੇ ਸਮਰੱਥ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਰੀ ਸੀ ਜਦ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਹੋਇਆ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜਾਂ “ਫਾਟਕ” ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫਾਟਕ ਸੀ ਜੋ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਰਸ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਰਸ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਕੁਰਸ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਆਇਆ। ਕੁਰਸ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਰਥਿਤ (ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ) ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਨੀਹਾਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1844 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਦੇ ਵਰਗ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਹੋਈ ਦੂਜੀ ਵੰਡ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੁਰਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣਗੇ।

“ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਗੇ।’ Luke 21:25. ‘ਸੂਰਜ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਣਗੇ।’ Mark 13:24–26. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ‘ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਟਾਟ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਲਹੂ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।’ Revelation 6:12.”

“ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉੱਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ 1755 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।” The Great Controversy, 304.

ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, 1798 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, 1755 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ। 1798 ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਕੁਰਸ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਾਟਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਜ਼ਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

“ਅੱਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ-ਜਾਤੀ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦਿਵਿਆ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੇਠ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵਗਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਦੰਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਅੰਗੂਰਬਾੜੀ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਸੰਭਾਲੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਭੁੱਲ ਅਤੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੇ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਨਿਰਦਈ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸਲ ਹੀ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਬਨਬਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ।" Prophets and Kings, 714.

ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ 1798 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ 1798 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜੇਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਿਕਟ ਸੀ।

"ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਰਸ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਆਗਮਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁਰਸ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਿਖਤਬੱਧ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕੈਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।" Prophets and Kings, 551.

ਕੁਰਸ ਨੇ 1798 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦਾਰਿਯੁਸ ਅਤੇ ਕੁਰਸ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਬਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸੀ ਸਮਰਾਜ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਮਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮਾਦੀ-ਫ਼ਾਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਦਾਰਿਯੁਸ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭਾਣਜਾ ਕੁਰਸ ਉਹ ਸੈਨਾਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਦਾਅਤ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਕੁਰਸ ਅਤੇ ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਜਨਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹੋਏ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਤਿਅੰਤ ਸੰਪੂਰਣ ਰੂਪਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੋ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਰਾਯਵਸ ਅਤੇ ਕੁਰਸ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਰੂਪਕ ਸੀ। 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਜੰਤੂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਘਾਤਕ ਘਾਵ, ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਸ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸ ਜੰਤੂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ। 1989 ਵਿੱਚ ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਬੁਸ਼, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਨ।

ਕੁਰਸ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ਤਦ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਨੇਹਾਂ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਸੋਗ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਆਦਲਾ ਭੋਜਨ ਨਾ ਖਾਧਾ, ਨਾ ਹੀ ਮਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਦਾਖਰਸ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਨਾ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿੱਦਦੇਕੇਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1-4।

ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੋਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ 1798, 1989, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਰਸ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ (ਬੇਲਤੇਸ਼ੱਜ਼ਰ) ਨੂੰ "ਗੱਲ" ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। "ਗੱਲ" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਦਾਬਾਰ" ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਬਚਨ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਬਰਈਏਲ ਵੱਲੋਂ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ("ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ") ਦੇ "ਖਾਜ਼ੋਨ" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ "ਦਰਸ਼ਨ," ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ "ਮਾਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਸਮਝ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਈ; ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੂਰਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹੈ, "ਗੱਲ" ਅਤੇ "ਦਰਸ਼ਨ" ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੋਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਗ ਦੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਉਸ "ਗੱਲ" ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ "ਦਰਸ਼ਨ" ਦੀ ਵੀ ਸਮਝ ਆ ਗਈ। "ਗੱਲ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੱਚ ਸੋਗ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ "ਸੋਗ ਮਨਾਉਂਦੇ" ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੋਗ ਨੂੰ ਮਾਰਥਾ ਅਤੇ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਲਾਜ਼ਰ ਲਈ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਦੁਆਰਾ, ਜੈਜੈਕਾਰਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਹਤਾਸ਼ਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਸੀ।

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਬਣਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦਰਦ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਾਵ ਲਾਇਲਾਜ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਝੂਠੇ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਪਾਣੀਆਂ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਠਹਿਰਦੇ ਨਹੀਂ? ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16-18.

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ "ਆਨੰਦ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਆਨੰਦ ਨਾ ਕਰਨਾ" ਸੋਗ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੇਲਤੇਸ਼ੱਜ਼ਰ ਦਾ ਸੋਗ ਉਸ ਸੋਗ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 2020 ਨੂੰ, ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਉਹ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮਾਈਕਲ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਸੰਦਰਭ ਹਨ—ਤਿੰਨ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ। ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਾਈਕਲ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਇਤ ਤੇਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕੀ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰਾਂ, ਆਇਤ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਮਾਈਕਲ ਨੂੰ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰਾ ਪਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖੀ, ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਹੇਠ ਸਦੀਵੀ ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੱਝ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਗਮੇਰਾਹ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਨਗਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਚਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਸਦੀਵੀ ਅੱਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਇਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਉਂ ਹੀ ਇਹ ਗੰਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੂਤ ਮੀਕਾਇਲ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੰਦਾਤਮਕ ਦੇਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਤੈਨੂੰ ਠਪਕਾ ਦੇਵੇ।” ਯਹੂਦਾ 5-9.

ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਸੇਦਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਮਸੀਹ, ਜੋ ਮੀਖਾਏਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੈ, ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਲਤੋਸ਼ੋਰ ਲਈ ਸੋਗ ਦੇ ਦਿਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਆਯਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਚਾਰ ਤੱਕ, ਉਸ ਸੋਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਖਾਏਲ ਦੁਆਰਾ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਘੋਰ ਪੀੜਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਏ ਸਨ; ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਧਰਤੀਲੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਲਿਆਹ ਨੇ, ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਇਕ ਨਬੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਗੂ ਵਜੋਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹ ਕੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਸਨ।”

“ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਕੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨਤਾ ਅਤੇ ਹਠਧਰਮਿਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਰਤੱਬ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਆ। ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਰੰਵਾਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ। ਪਰ ਮੂਸਾ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀਆਂ ਸਵਭਾਵਿਕ ਉਤੇਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਆਦਰ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਮੂਸਾ ਅਡੋਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੌਤ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾ ਲੈਂਦਾ।”

“ਜਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਮੂਸਾ ਮੌਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹ ਦੇ ਸੜਨ-ਗਲਨ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਮੀਕਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਕੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੱਸਿਆ, ਤਦ ਭੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ

ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ ਮੂਸਾ, ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਹ ਸਮੇਤ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਜਣਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”

“ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੀਂਦ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ ਦੇਣ ਕਰਕੇ, ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਉੱਚਕੋਟੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਨੰਦ-ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਿਸਮਾਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਯ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਢੱਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸ ਅਕਥ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਨੂੰ ਆਛਾਦਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਪ੍ਰਸਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੇਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਹਿਮਾ-ਮੰਡਿਤ ਅਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਦਰਿਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ-ਪਾਤਰ ਜਣੇ ਹੋਏ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।” The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.